

643

Program

til

Aftenunderholdningen

til Indtægt for de Arbejdsløse

Tirsdag 16de Decbr. 1902 Kl. 8

i Galmeyergadens Missionshus.

Kristiania

—*—

Hr. Sogneprest Herman Lunde: Foredrag: Nøden.

—

I.

Romancer.

Edv. Grieg: Op. 26. No. 2. Jeg reiste en deilig Sommerkvæld.
» 69. » 2. Til min Dreng.
» 26. » 1. Et Haab.

Fru Nina Grieg og Hr. Edvard Grieg.

—

II.

Fr. Chopin: 1. Sherzo, B-moll.
2. Sørgemarsch.
3. Mazurka.
4. Vals, Des-dur.

Fru Erika Nissen.

—

III.

Edv. Grieg: Op. 61. »Barnlige Sange« til Texter af Nordahl
Rolfsens Læsebog.
a. Fiskervise.
b. Havet.
c. De norske Fjelde.
d. Lok.
e. Kveldsang for Blakken.

Fru Nina Grieg og Hr. Edvard Grieg.

—

Flygel af Brødrene Hals's Fabrik.

Jeg reiste en deilig Sommerkvæld. †

John Paulsen.

Jeg reiste en deilig Sommerkvæld
igjennem en ensom Dal.
Saa blank stod Fjeldet ved Solfaldstid
og blaa var Fjorden og grøn hver Lid,
mens Sommerluften
og Birkeduften
strøg om mig blid.

En rankvokst Jente med røde Baand
om Flettens vægtige Guld,
paa Vangen sad med sit Strikketøj.
En Flok af Gjeder om hende sløj,
den Vogter stille,
mens Elv og Kilde
gled uden Støj.

Hvad mon hun tænkte den Jente rank
i Somrens drømmende Kvæld?
Alene, ene i Dalen trang!
Mon Længslen ej over Fjeld sig svang?
Tys, Luren svarer!
Mod Fjeldet farer
en Vemodsklang.

†

Til min Dreng.

Otto Benzon.

Min kære lille Gentleman, min egen dejlige
Dreng,
nu ligger du vel og sover saa sødt i din lille
Seng;
jeg ser dig tydelig for mig, som jeg saa ofte
dig saa,
paa Pudsen det lille Hoved, paa Tæppet de
Hænder smaa.

Men Fatter sidder i England, og Fatter han
sover ej,
han sidder i England og skriver et Fødselsdags-
brev til dig,
og det skal gaa over salten Sø, og det skal
gaa over Land
og komme den to og tyvende til min lille
Nielsemand.

Saa til Lykke, min kære, min fine og gode Dreng,
du staar som en lille Foraarsblomst i Livets
den grønne Eng;
og Fattermand kan ej se dig, men tænke paa
dig han vil —
og det vil han blive ved med, saalænge som
han er til.

†

Si Haab.

John Paulsen.

Jeg kunde juble for alle Vinde
min Glæde ud! Vil man den forstaa?
Nei, bedst jeg varsomt den lukker inde
her hos mig selv i mit Hjertes Vraa.
Mit Hjerte brænder,
det bæver, banker
i Takten, o, til en Jubelsang!
Mit Hoved gløder
af Vaarens Tanker.
Hvor vild og lystelig deres Gang!

†

Foran mit Øre det bruser, sjunger
som Tonerne fra et Englekor.
Med tusind sladrende søde Tunger,
det røber mig hvad i Fremtid bor.
Ak! tør jeg tro det?
Jeg vil saa gjerne.
Hvor Haabet flammer og kaster Skin!
Ud fra det tause,
det dunkle Fjerne
en Stjerne straalere og det er min!

†

644

Fiskervise.

Petter Dass.

Det hænder vel ofte,
du kaster fra Tofte
dit Snøre fra Bord,
men har ikke Lykke
til Flyndren at rykke
med Angel og Snor.

Thi Flyndren, som Laksen,
hun bider ei straksen,
er heller lidt sen.
Jeg kjender de Dreng
som siddet har længe,
fik aldrig et Ben.

Naar Snøret er runden
og sænket til Bunden,
staar Lykken hos Gud.
Han giver ei Skarnet;
kast derfor kun Garnet
i Jesu Navn ud!

Gud signe din Angel,
at ei den har Mangel
paa Torsk eller Skrei!
Og gid han maa føre
til dig og dit Snøre
den levrede Sei!

Havet.

Nordahl Rolfsen.

Skjær og Ø!
Hav og Sjø
stadig paa Døren trommer;
Losen ligger med Flag paa Top
udenfor Døren og lukker op
for alle Skibe som kommer.

Skagerak —
mange Tak!
du kan vaske om Kindet!
Ishav, Nordsjø, Atlanterhav!
Sne og Skodde og Grund og Grav
er hos alle at finde.

Ud fra Led,
Hus og Fred
seiler de norske Gutter;
pløier Sjøen og passer sit,
enten Havet er blaat eller hvidt;
seiler til Livet slutter.

De norske Fjelde.

Nordahl Rolfsen.

Ifald du følger mig over Heien,
saa skal jeg vise dig Sæterveien,
aa skal vi fare i Fjeldet ind,
hvor Solen gylder den hvide Tind.

Vi har saa lidt af Agerflekker,
og mere er det som Skogen dækker;
men Fjeldet dækker nok allermest —
i Nord og Sør — og især i Vest.

I Gudbrandsdalene først vi frister:
der vokser Furu paa høie Rister;
der faar vi krabbe os Fod for Fod;
saa har vi Rondane midt imod.

Og nord paa Dovre, paa vide Vidder,
der er det Snehætta mægtig sidder;
hun sidder rumt paa sin Dronningstol,
og hun har svøbt sig i Sne og Sol.

Men vil du vide, hvor bedst du finder
de fagre Flyer, de fine Tinder,
saa følg mig ind under Jotunfeld
en rigtig skinnende Sommerkveld.

Da skal vi sidde ved Glitretinden,
hvor Skodden viger saa smaat for Vinden;
da skal det hviske i Hjertet dit:
»Aa nei, aa nei! aa, er dette mit?»

Lok.

Bjornson.

Kom, Bukken til Gutten,
kom, Kalven til Mor,
kom, mjauende Katten
i snehvide Skor,
kom, Andunger gule,
kom frem ifra Skjule',
kom, Kyllinger smaa
som neppe kan gaa,
kom, Duerne mine
med Fjærene fine!
Se Græsset er vaadt;
men Solen gjør godt,
og tidlig, tidlig er det paa Sommern —
men rop paa Høsten, saa kommer'n!

Kveldsang for Blakken.

Nordahl Rolfsen.

Fola, fola Blakken!
Nu er Blakken god og træt;
Blakken skal bli god og mæt.
Aa fola, fola, Blakken!

Uf, den leie Bakken
og den lange, stygge Vei!
Den var rigtig dryg for dig,
du gamle, gamle Blakken.

Far han kasted Frakken;
Blakken kan ei kaste sin,
svetter i det gamle Skind,
den snilde, snilde Blakken.

Snart skal Blakken sove!
Ikke mere Slit i Dag,
ikke mere Sælegnag!
Og ikke mere traave!

Fola, fola, Blakken!
Gaar du ind i Stalden din,
kommer vesle Gutten ind
og klapper dig paa Nakken.

Ser du Gutten smile?
hører du det Bud han har?
Han skal hilse dig fra Far:
I Morgen skal du hvile.

Drøm om det, du Blakken:
Bare æde, bare staa, —
kanske rundt paa Tunet gaa
med Veslegut paa Nakken.